

Sygn. akt II K 454/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Marta Kołakowska

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 11 stycznia 2019 r., 15 marca 2019 roku

sprawy **A. M. syna L. i K. z domu B. , ur. (...) w Z.**

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 sierpnia 2018 roku w miejscowości C. (...), powiatu (...), woj., (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,40 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w I badaniu, 0,45 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w II badaniu, 0,40 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w III badaniu 0,34 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w IV badaniu 0,35 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w V badaniu oraz 0,68 promila alkoholu we krwi prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki O. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. Oskarżonego A. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go zaś na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego A. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.

III. Na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu A. M. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16.08.2018r.

IV. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego A. M. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Zasądza od oskarżonego A. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 454/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. w dniu 15 sierpnia 2018 roku spożywał alkohol. W dniu 16 sierpnia 2018 roku prowadził samochód O. (...) o nr rej. (...). O godzinie 8.25 przejeżdżał przez miejscowość C. (...). Był wtedy pod wpływem alkoholu. W tym też czasie funkcjonariusze policji zatrzymali go do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu stwierdzono, że kierował oskarżony. W czasie kontroli przeprowadzono badanie trzeźwości kierującego urządzeniem A., które wykazało 0,40 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu, w drugim badaniu 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w trzecim 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie przeprowadzono badania (...) na terenie KPP w Z., które wykazało u A. M. w I badaniu 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w drugim badaniu 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kierującemu zatrzymano prawo jazdy. Przeprowadzono też badanie na zawartość alkoholu we krwi oskarżonego, które wykazało 0,68 ‰ alkoholu we krwi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. M. (k. 51v-52, 17), notatkę urzędową (k. 1), protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz ze świadectwami (k. 3, 4, 5, 6), badanie krwi (k. 14, 15), pismo Starostwa Powiatowego (k. 24), opinię (k. 55-57).

Oskarżony A. M. na etapie postępowania przygotowawczego (k. 17v) przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił że dzień przed zatrzymaniem wypił 5 piw, jest chory na nerki i źle funkcjonują. Wyjaśnił, że z uwagi na chore nerki alkohol rozkłada się mu wolniej w organizmie. W dniu zatrzymania nie pił. Przed Sądem (k. 51v-52) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu „pośrednio”. Wyjaśnił, że dzień wcześniej bolały go nerki, wziął leki. Wtedy też pojechał na ryby, wypił tam 4 piwa, piątego nie dał rady, nic nie jadł. Na drugi dzień jechał do pracy i wtedy został zatrzymany. Leczy się na nerki od dziecka, nie przypuszczał że może być jeszcze pod wpływem alkoholu. Brał i bierze leki na nerki.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony nie kwestionował popełnienia przez siebie przestępstwa z art. 178a § 1 kk, jednocześnie sugerując, że pozostawanie pod wpływem alkoholu wynikało z jego długoletniej choroby nerek.

Fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu pod wpływem alkoholu został ponadto stwierdzony badaniami na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz notatkami urzędowymi sporządzonymi przez interweniujących w dniu zdarzenia funkcjonariuszy policji (k. 2, 3-4, 5, 6). Po zatrzymaniu do kontroli drogowej funkcjonariusze dokonali zbadania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu A.. Następnie dokonano badania (...), a także zbadano krew na zawartość alkoholu u oskarżonego. W związku ze wskazywaniem przez oskarżonego na chorobę i nieprawidłową pracę nerek jako przyczynę utrzymywania się alkoholu w organizmie, oraz sugestie o wpływie na stan trzeźwości przyjmowanych leków, dopuszczono dowód z opinii instytutu.

Z opinii UM w B. – (...) (k. 55-57) wynika, że stężenie alkoholu wykazane u oskarżonego wynika ze spożycia przez niego alkoholu, wyniki badań na zawartość alkoholu nie wskazują na upośledzenie procesu eliminacji alkoholu przez organizm, natomiast leki o których mówił oskarżony nie zawierają alkoholu i nie pozostają w związku z wynikami badania. Opinię należało ocenić jako pełną i fachową w oparciu o którą Sąd mógł poczynić ustalenia w sprawie. Wynika z niej, że w niniejszej sprawie nie ma mowy o tzw. upojeniu patologicznym, które mogłoby wyłączyć winę oskarżonego w popełnieniu przypisanego mu przestępstwa.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie wyczerpał dyspozycje art. 178a § 1 kk, polegającą na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym i powietrznym. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. W sprawie oskarżony został zatrzymany podczas prowadzenia samochodu osobowego na drodze publicznej.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. kk mając na uwadze społeczną szkodliwość czynu, okoliczności jego popełnienia, warunki podmiotowe oskarżonego, jak też cele zapobiegawczo-wychowawcze.

Bezspornym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stanowił on realne zagrożenie dla uczestników dróg, którzy mogą wymagać od innych prawa do spokojnego i bezpiecznego przejazdu. Jako uczestnik ruchu drogowego oskarżony winien zdawać sobie sprawę z długotrwałości działania alkoholu i konieczności wzięcia tego pod uwagę przy planowaniu wyjazdów. Za okoliczność łagodzącą

należało przyjąć ustabilizowane życie oskarżonego (k. 31), zaś okoliczność obciążającą stanowił lekceważący stosunek do obowiązujących zasad ruchu drogowego.

Uwzględniając skalę stanu nietrzeźwości oskarżonego Sąd uznał, iż karą, która najlepiej spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze, będzie kara wolnościowa w postaci kary grzywny. W ocenie Sądu w oparciu o okoliczności łagodzące i obciążające, jej wymiar 100 stawek w sposób wystarczający winien wpłynąć na zapobieżenie powrotowi do przestępstwa i uświadomić oskarżonemu naganność jego zachowania, a tym samym w wystarczający sposób spełnić wszelkie stawiane przed wymiarem kary cele. Z uwagi na możliwości majątkowe i utrzymywanie się z prac dorywczych wymiar jednej stawki należało określić w jej dolnej granicy - 10 zł.

Ponadto Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego, obligatoryjny w tym wypadku z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Ponadto z uwagi na to, że zatrzymano oskarżonemu dokument uprawniający do prowadzenia pojazdów Sąd na poczet tego środka zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy (art. 63 § 4 kk).

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne, obligatoryjnie w tym przypadku, w wysokości 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi na podstawie art. 626 kpk.